

ἐν ταῖς ἀντωνυμίαις καὶ πλήρεις καὶ κατ' ἀποκοπὴν. π. χ. ἀρσέν· αγο, εγο, ому, ему, ὡς καὶ εἰς τὰς θηλυκὰς αὐτάς· ней (αὐτῇ), ѱ (τῇ), нѣѣ (αὐτὴν), ж ἢ я (τὴν) π. χ. дай ѱ (δὸς τῇ), учи ж (διδασκέ τῇ).

Σημ: 5. Ἐπὶ τῶν παραδειγμάτων τῶν ἐπιθέτων κλίνονται καὶ τὰ ἀριθμητικὰ ὀνόματα καὶ αἱ ἀντωνυμίαι, ὡς καὶ αἱ μετοχαί.

Δὲν ἔχω; (нѣмамъ ли?), δὲν ἔχεις; (нѣмашь ли?), δὲν ἔχει; (нѣма ли?), δὲν ἔγουμεν; (нѣмами ли?), δὲν ἔχετε; нѣмате ли?), δὲν ἔχουσι; (нѣмать ли?). Δὲν ἔχω (нѣмамъ καὶ не е у мене=οὐκ ἔστι παρ' ἐμοί). Ἐχω (нѣмамъ καὶ у мене е=παρ' ἐμοί ἐστίν). Κανδηλέριον (свѣщилникъ) ὑπόδημα (ботушь), φανάριον (фенѣръ), ὀχρυσοῦς (златния-тъ), χρυσοῦς (златенъ), ὁ ἀργυροῦς (срѣбѣрныя), ἀργυροῦς (срѣбаренъ), ὁ καλὸς (добрия-тъ), καλὸς (добъръ), αἰτὸς (орелъ), ἄσχημος (грѣзенъ), χίνα (гѣска), μάχαιρα (ножъ), ὁ παλαιὸς (вѣтхий ἢ вѣтхия ἢ вѣтхия-тъ), παλαιὸς (вѣтхъ), καινούριος (нѣвия), ξεσχισμένος (сѣжсанъ).

Θ Ε Μ Α 2.

"Ἐχετε (у Васъ ли е?—εἰς ὑμᾶς εἶναι) τὸ ὠραῖον μανδύλιόν μου; 6) — μάλιστα τὸ ἔχω (у мене е=εἰς ἐμέ εἶναι) 7). — "Ἐχετε τὸ χρυσοῦν μου κανδηλέριον; — "Ὁχι, δὲν τὸ ἔχω. — Ποῖον αἰτὸν ἔχετε; — Τὸν μεγάλον. — "Ἐχετε τὸ ἄσχημόν μου μανδύλιον; — "Ὁχι, δὲν τὸ ἔχω. — Ποῖαν ζάχαριν ἔχετε; — Τὴν ἰδικὴν Σας. — Ποῖαν χῆναν ἔχετε; — Τὴν ἰδικὴν μου. — "Ἐχετε τὴν χῆναν μου. — "Ὁχι, ἔχω τὴν ἰδικὴν μου. — "Ἐχετε τὸ παλαιὸν μαχαίριόν μου; — "Ὁχι. — "Ἐχετε τὴν καινούριαν καθέκλαν; — "Ἐχω τὴν παλαιάν. — "Ἐχετε τὸ ἀργυροῦν μας κανδηλέριον; — "Ἐχω τὸ χρυσοῦν. — "Ἐχετε καλὴν αὐλήν; — Μάλιστα, ἔχω